

Zoveel moois had ik nooit verwacht

Rik is de grote vriendelijke reus die op vrijdag helpt bij het schoonmaken van onze hulpverleningsvoertuigen. In de ochtend bij Brandweer Gelderland-Midden, 's middags even verderop op ambulancepost IJsseloord. Vader Henk is apetrots op zijn zoons werkplek bij ons. "Wij zijn dankbaar dat Rik met zijn verstandelijke beperking mag werken voor de hulpdiensten."

Rik heeft een aangeboren gehoorstoornis, maar dat weerhoudt hem er niet van om actief te zijn in de maatschappij. Hij doet van alles, vertelt zijn vader Henk: "Maar werken bij de ambulance vindt Rik het allermooiste." Bij de ambulance loopt Rik helemaal weg met zijn begeleider, Mustafa. "Die is als een vriend voor hem. Als Rik over de ambulance spreekt, dan heeft hij het over Mustafa. Ze werken heel goed samen. En bij de brandweer zit Cathinca, ook zo'n leuke begeleider."

Henk praat honderduit over zijn zoon. Altijd enthousiast, soms ook geëmotioneerd. "Een paar keer per jaar ga ik met Rik mee naar de hulpdiensten. Het is geweldig om te zien wat hij daar doet en met wie hij werkt. Rik kent honderden mensen bij de ambulance, brandweer en politie. Ik krijg daar een glimlach van, omdat ik merk dat hij erbij hoort. Dit werk is vreselijk belangrijk voor hem." "Eerder waste Rik met zijn handen wel drie grote ambulances in een middag", vervolgt Henk over zijn zoons lievelingswerk. "Nu maakt hij de spatborden en matten en zo schoon en gaat het met de wasstraat wat sneller."

Rik woont begeleid in Arnhem bij Elver, een zorginstelling voor mensen met een verstandelijke beperking. "Ik zag hem eerst liever niet wonen in de drukke stad", bekent Henk, "maar Rik wilde per se in Arnhem leven. Ik heb wel geleerd om te doen wat Rik wil. Achteraf zijn we ontzettend blij met deze keuze. Rik heeft leuke begeleiders en fijne groepsgenoten. Hij zit daar echt op zijn plek."

Rik neemt zijn werk bij de ambulance en brandweer serieus. "Vergis je niet, hij is echt professioneel. Rik werkt heel gestructureerd, alles zit in zijn hoofd", garandeert zijn pa, die aangeeft dat zijn zoon begeleiden leerzaam is. "Rik heeft ook behoefte aan vastigheden. Het was afgelopen winter een keer te koud om naar de ambulance en brandweer te gaan. Hij was totaal ontzet. De vrijdag is zijn favoriete dag, die moet doorgaan. Je kunt niet zomaar iets veranderen in zijn leven. Doe je dat, dan moet je dat ruim van tevoren met hem bespreken. En je moet duidelijk contact met hem maken. In plaatjes denken werkt vaak goed."

Zijn vader benadrukt hoe belangrijk werken bij onze hulpdiensten voor Rik is. "Bij jullie kan hij op zijn manier meekomen in de maatschappij. Dat is voor mensen met een verstandelijke beperking heel belangrijk. Het geeft ze status", aldus Henk. In zijn stoutste dromen durfde hij niet te dromen dat Rik zo sociaal en levenslustig zou worden. "Na een aangezichtsbevalling heeft hij op het randje gelegen. In testrapporten van psychologen stond dat het niks met hem ging worden. Wij geloofden daar niet in en knokten voor hem. En kijk nou eens hoe gelukkig hij is. Zoveel moois had ik nooit verwacht."